

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 180/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 3 lutego 2021 w sprawie II K 1405/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	Uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrazy przepisu prawa materialnego tj. art. 178a § 1 k.k. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że czyn popełniony przez oskarżonego spełnia zamieniona występku kierowana samochodem w stanie nietrzeźwości, podczas gdy z prawidłowo dokonanych ustaleń	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>faktycznych wynika, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona wykroczenia art. 87 § 1 i § 2 k.w. co miało istotny wpływ na treść wyroku.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut niezasadny , gdyż o obrazie prawa materialnego można mówić jedynie wtedy , gdy do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sąd wadliwie zastosował normę prawną lub bezzasadnie jej nie zastosował. Obraza przepisów prawa materialnego dotyczy więc naruszenia tego prawa przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym , jako , że orzeczenie musi być oparte na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych (patrz postanowienie SN z 15 .02.2007 r. , IV KK 234/06 L.).Jeżeli wadliwość zaskarżonego orzeczenia w istocie dotyczy przyjęcia za jego podstawę</p>				

błędnych ustaleń ,
to kontroli
odwoławczej
podlega trafność
ustaleń
faktycznych ,a nie
obraza przepisów
prawa materialnego
(patrz
postanowienie SN z
9.01.2002r., (...)
319/99 , L.
).Oceniając
natomiast
wywiedzioną
apelację - z uwagi
na jej kierunek -
także w aspekcie
art 118§1 kpk ,a
więc poprzez zarzuty
podniesione również
w jej uzasadnieniu ,
należało
jednoznacznie
uznać , iż skarżący w
istocie
zakwestionował
ustalony przez sąd
stan faktyczny.
Oczywiście ma rację
obrońca
oskarżonego , że
to prawo materialne
w art 115§
16 kk definiuje
stan nietrzeźwości
i zbadanie , czy
ustalone stężenie
mieści się w ramach
definicji zawartej w
tym przepisie jest
ustaleniem
prawnym. Z faktu
tego nie można
jednak wyciągać
wniosku , tak jak
to czyni w/w ,
że kwestia tego ,
czy oskarżony L. S.
w chwili popełnienia

<p>zarzucanego mu czynu znajdował się w stanie nietrzeźwości , stanowi rozważania z zakresu prawa materialnego. Treść zarzutu zawartego w apelacji jak i jego uzasadnienie wskazują bowiem jednoznacznie , że obrońca kwestionuje ustalenia faktyczne dokonane przez sąd I instancji .To te ustalenia faktyczne pozwalały dopiero na dokonanie prawidłowej oceny prawnej w ramach art 115 §16 kk. W niniejszej sprawie nie doszło więc do obrazy prawa materialnego , gdyż sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych wskazujących jednoznacznie , że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie zarzucanego oskarżonemu czynu z art 87§1 kw.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
Kontrola instancyjna nie wykazała, aby sąd I instancji dopuścił się uchybień wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego. Wobec bezzasadności więc podniesionego zarzutu apelacyjnego nie zasługiwał też na uwzględnienie w/w wniosek obrońcy oskarżonego.				
3.2.	<p>Obrazy prawa procesowego tj. art. 7 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia polegająca na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez błędne ustalenie, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości podczas, gdy z materiału dowodowego w tym w szczególności z pomiarów dokonanych w dniu zatrzymania wynika, iż wynik badania oskarżonego w żadnym z pomiarów przy uwzględnieniu błędu pomiarowego urządzenia pomiarowego nie przekraczał 0,25 mg/l, a co za tym idzie oskarżony nie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

popenił
zarzucanego mu
przestępstwa art.
178a § 1 k.k. ,
a popenił jedynie
wykroczenie
prowadzenia
pojazdu
mechanicznego w
stanie po użyciu
alkoholu tj. art. 87 §
1 k.w.

Obrazy prawa
procesowego tj. art.
7 kpk mającą wpływ
na treść orzeczenia
polegająca na
naruszeniu zasady
swobodnej oceny
dowodów poprzez
błędne ustalenie,
iż z materiału
dowodowego
wynika, iż o godz.
16:35 oskarżony
miał w organizmie
0,56 promila
podczas , gdy
to nie wynika
z opinii biegłego,
który wyraźnie
stwierdził w swojej
opinii z dnia
31.10.2019 r., iż
oskarżony o godz.
16:35 miał 0,54 czyli
tyle samo co o
godz.16:44 (kiedy to
miał w wydychanym
powietrzu 0.26 mg/
l przy uwzględnieniu
błędu pomiarowego
wynoszącego 0,01
0,25 mg/l) , a
co za tym idzie
twierdzenie sądu,
iż o godz. 16:35
oskarżony miał 0,56
promila nie znajdują

potwierdzenia w materiale dowodowym.

Obrazy oprawa procesowego tj. art. 170 § 1 pkt 2 i 5 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na oddaleniu wniosku obrony ,aby ponownie uzupełnić opinię biegłego ,gdyż w/w we wcześniejszej uzupełniającej opinii nie odpowiedział w żaden sposób na zadane mu pytanie, a przeprowadzenie tego dowodu miało kluczowy wpływ na odpowiedzialność oskarżonego i miało odpowiedzieć na pytanie , czy oskarżony popełnił występki czy wykroczenie.

Obrazy prawa procesowego tj. art. 5 § 2 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia polegająca na naruszeniu zasady in dubio pro reo poprzez błędne przyjęcie, iż z materiału dowodowego wynika, iż o godz. 16:35 oskarżony miał w organizmie 0,56 promila podczas ,gdy to nie wynika z opinii biegłego,

który wyraźnie stwierdził w swojej opinii, z dnia 31.10.2019 r., iż oskarżony o godz. 16:35 miał 0,54 czyli tyle samo co o godz. 16:44 (kiedy to miał w wydychanym powietrzu 0.26 mg/l przy uwzględnieniu błędu pomiarowego wynoszącego 0,01 0,25 mg/l) , a co za tym idzie twierdzenie sądu, iż o godz. 16:35 oskarżony miał 0,56 promila nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym oraz dopuszczenie do tego by w sytuacji w której pomiar alkoholu we krwi dokonany urzędzeniem pokazującym wynik jedynie w mg, których wynik przy uwzględnieniu błędu pomiarowego nie przekraczał 0,25 mg na przeliczenie matematyczne 0,25 mg na promile przez biegłego , aby wykazać winę oskarżonego, ponieważ matematyczne przeliczenie 0,25 mg na promile da wynik 0,54 promila ,a tym samym stan nietrzeźwości co kłóci się z założeniami ustawodawcy, który

	<p>stwierdził, iż w przypadku pomiaru urządzeniem, które wskazuje wynik w mg stan nietrzeźwości następuje dopiero po przekroczeniu 0,25 mg co w niniejszej sprawie nie nastąpiło.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przypomnienia wymaga, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną tego przepisu jeśli tylko:</p> <p>a) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy,</p> <p>b) stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego,</p> <p>c) jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto</p>				

zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku .

(patrz postanowienie SN z 1 września 2010 r., IV KK 78/10, OSNwSK 2010/1/1653, LEX nr 844508).

Sąd odwoławczy stwierdza, że sąd I instancji uczynił zadość przytoczonym wymogom, a w konsekwencji dokonał prawidłowej oceny zebranych w sprawie dowodów, relevantnych dla finalnego rozstrzygnięcia. W szczególności sąd orzekający nie przekroczył granicy zagwarantowanej mu w przepisie art.7 kpk swobodnej oceny dowodów. Przeprowadził na rozprawie wszystkie dostępne dowody , wskazując jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione oraz podał na jakich oparł się dowodach. Nadto wyprowadził słuszne wnioski co do zasadności przypisania oskarżonemu przestępstwa z 178a§

1 kk. Trzeba zarazem podkreślić, że zawartość treściowa apelacji nie wykracza poza ramy polemiki ze stanowiskiem zaprezentowanym przez sąd meriti. Skarżący bowiem kwestionując założenia dowodowe przyjęte przez sąd orzekający sam potraktował w istocie ujawnione w toku procesu dowody w sposób subiektywny, selektywny i dowolny nie wskazując przy tym przekonujących argumentów, które mogłyby zdezawuować ocenę przyjętą przez sąd I instancji. Tymczasem, wbrew sugestiom skarżącego ocena dowodów dokonana przez sąd orzekający (w szczególności opinii głównej i uzupełniających biegłego specjalisty medycyny sądowej) uwzględnia zarówno dowody przemawiające na jego korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a jednocześnie została dokonana przy uwzględnieniu wzajemnych powiązań pomiędzy dowodami

osobowymi
(wyjaśnienia
oskarżonego) ,a
rzeczowymi
(dołączone do akt
sprawy dokumenty
w postaci
protokołów użycia
urządzeń kontrolno-
pomiarowych
i świadectwa
legalizacji) przez
co ma wymiar
obiektywny.

Przeprowadzona w
taki sposób ocena
dowodów zasługuje
więc na aprobatę.
Apelujący natomiast
w istocie polemizuje
z w/w ekspertyzą
biegłego podnosząc
znów tożsame
argumenty i
zastrzeżenia , jakie
formułował już na
etapie postępowania
przed sądem I
instancji. W związku
z tym sąd ten
dopuścił opinie
uzupełniające (patrz
k 58-60 ; 74)
tego biegłego ,
który odniósł się
merytorycznie do
tych uwag. Obrońca
oskarżonego uzyskał
więc już na tym
etapie wyczerpujące
i konkretne
odpowiedzi
dotyczące
podnoszonych
wówczas kwestii,
jednakże w dalszym
ciągu trwał przy
swojej ocenie
zdarzeń. Oczywiście
taka ocena jest

jego niezbywalnym prawem, ale nie można tylko z tego faktu zasadnie wywodzić o potrzebie przeprowadzenia w sprawie kolejnej uzupełniającej opinii biegłego (vide k 78a). Przypomnieć tylko należy, że w sytuacji, gdy opinia biegłego jest pełna dla sądu, który swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił, to fakt, iż opinia taka nie spełnia oczekiwań uczestników postępowania, nie jest przesłanką dopuszczenia kolejnej opinii (por. postanowienia SN: z 21 sierpnia 2013 r., IV KK 178/13, Lex nr 1375229; z 22/10.2015 r., III KK 239/15, Lex nr 182042; z 17 grudnia 2015 r., III KK 44815, Lex nr 1956352; z 22 września 2016 r., V KK 217/16, Lex nr 2142569). Jeśli natomiast chodzi o drugą opinię uzupełniającą biegłego M. M. (tj. z dnia 24 stycznia 2021 roku), to odniósł się on w sposób klarowny do podnoszonych przez obrońcę oskarżonego zarzutów i w ocenie

sądu odwoławczego
opinia ta, podobnie
jak opinia główna,
jest rzetelna,
wszechstronna i
wewnętrznie
niesprzeczna, a
wyprowadzone w
niej wnioski logiczne
i trafne. W tym
stanie rzeczy Sąd
Rejonowy zasadnie
oddalił też wniosek
obrońcy
oskarżonego o
kolejną opinię
uzupełniającą tego
biegłego słusznie
uznając, że
przeprowadzenie
tego dowodu
zmierza w istocie
jedynie do
przedłużenia
postępowania. W
ocenie sądu
odwoławczego
złożenie
przedmiotowego
wniosku w końcowej
fazie postępowania
dowodowego
musiało zostać
ocenione przed sąd
I instancji przez
pryzmat art. 170§1
pkt 5 kpk z
uwagi na charakter
obligatoryjny tej
normy.
Jednocześnie należy
zauważyć, że
sąd I instancji w
podstawie prawnej
swego
postanowienia z
dnia 3 lutego 2021
przywołał jedynie
w/w przepis,
odwołując się do

niego w uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia ,a nie także do pkt 2 tego artykułu jak wskazywał to autor apelacji.

Podobnie chybiony był ostatni zarzut skarżącego dotyczący względnych przyczyn odwoławczych z art. 438 pkt 2 kpk tj. naruszenia art. 5§2 kpk Dla oceny , czy został naruszony zakaz in dubio pro reo nie są bowiem miarodajne tego rodzaju wątpliwości , zgłaszane przez stronę , ale jedynie to , czy orzekający w sprawie sąd rzeczywiście powziął wątpliwości , co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego , względnie to , czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien powziąć . Zaistnienie którejkolwiek z powyższych okoliczności jednak w apelacji nie wykazano. Jeżeli

natomiast z materiału dowodowego sprawy wynikają różne wersje wydarzeń, to nie jest to równoznaczne z istnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5§2 kpk, bo w takim wypadku sąd orzekający zobowiązany jest do dokonania ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów i dopiero wówczas, gdy wątpliwości nie zostaną usunięte, należy tłumaczyć je na korzyść oskarżonego. (patrz także wyrok SN z 11.10.2002 r. (...)) 251/01 Prok. i Pr.-wkl. (...), poz.5, LEX nr 56836; wyrok SA w Katowicach z 5.04.2007r. II Aka 30/07, KZS 2007/11, poz.50, LEX nr 312473). W niniejszej sprawie nie ujawniły się poza tym jakiegokolwiek okoliczności podważające wynik zarejestrowanego w pierwszej próbie (tak zresztą jak i w kolejnych) pomiaru urządzeniem ALKOTEST 6820 tym bardziej, że użyte urządzenie elektroniczne posiadało ważny

atest (świadectwo wzorcowania) , zgodnie z którym (patrz k 3v) niepewność pomiaru wynosiła 0,01 mg/l. Sam oskarżony również nie kwestionował wyników tych badań i nie żądał poddania go badaniom krwi. Wobec braku więc dowodów pozwalających na zakwestionowanie rzetelności i wiarygodności wykonanych pomiarów , jak też sprawności samego urządzenia pomiarowego , nie istnieje powód podważania uzyskanego wyniku ,a w konsekwencji tego ewentualne odwoływanie się do zasady określonej w art 5§2 kpk. Z powyżej wskazanych więc powodów zarzut apelacji w tym zakresie nie zasługiwał na uwzględnienie.

Reasumując sąd I instancji trafnie uznał , iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art 178a§1 kk. Taka jest bowiem wymowa przeprowadzonych dowodów w sprawie,

<p>a dokonane przez sąd meritii rozumowanie nie wykazuje mankamentów logicznych. Jest poprawne także z życiowego punktu widzenia. Skoro bowiem o 16.44 (a więc w najbliższej odległości czasowej do chwili zatrzymania pojazdu kierowanego przez w/w) stwierdzono u w/w 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , a L. S. znajdował się wówczas w fazie eliminacji alkoholu z organizmu , to oznacza to , iż momencie prowadzenia pojazdu mechanicznego zawartość alkoholu w jego organizmie była u niego wyższa niż wykazało to pierwsze badanie , czyli tym samym przekraczała dolny próg stanu uznawanego za stan nietrzeźwości.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie zarzucanego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

oskarżonemu czynu z art 87§1 kw.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Kontrola instancyjna nie wykazała, aby sąd I instancji dopuścił się uchybień wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego. Wobec bezzasadności więc podniesionego zarzutu apelacyjnego nie zasługiwał też na uwzględnienie w/w wniosek obrońcy oskarżonego.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Na podstawie art. 437§ 1 kpk wyrok sądu I instancji utrzymany w mocy w całości.			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Uznanie apelacji za niezasadną. Omówiono w pkt 3.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Podstawa rozstrzygnięcia art. 636§ 1kpk.Nie uwzględniono apelacji obrońcy oskarżonego ,a w takiej sytuacji zgodnie ze wskazanym przepisem koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi oskarżony.	
7. PODPIS		
SSO Patryk Pietrzak		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 3 lutego 2021 roku w sprawie II K 1405/19.	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana